

ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਗੁਪਤਾ ਜੋ

ਸੋਨੂੰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

Crl. 2005 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 455/DB

12 ਨਵੰਬਰ. 2009

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ. 302/376—ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 — S.32—
ਲਗਭਗ 13-14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦੀ ਸੜਨ ਕਾਰਨ ਮੌਤ — ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣ
ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿੱਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੌਤ ਦਾ
ਐਲਾਨ—ਸਥਾਪਨ ਲਈ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਾਇਰ ਬਿਆਨ- ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ
ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹੈ- ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ' ਓਮ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਦਰਜ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ
ਰਿਹਾ-ਅਧੀਨ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ
ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡੀਸੀਪੀਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਏਐਸਆਈ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 15
ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। 2004 ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾ. ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ
ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾ: ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ
ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। 2004, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ
ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ। ਦੀਪਿਕਾ 15
ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।
2004. ਇਸ ਲਈ ਡਾ. ਗ੍ਰੈਂਡਰ ਮੋਹਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ 15 ਫਰਵਰੀ,
2004 ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਟੀਟ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਸੀ
ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਡਾ: ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਆਪਣੀ
ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ
ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਕਿਉਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ 35)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਟਿਊਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਸਗੋਂ ਜੇਕਰ ਇਹੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਂਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ASI ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਕਰਣ 12 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2004. ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ASI ਦੁਆਰਾ ਰੀਕਰਡ ਸੀ।

(ਪਰਾ 37)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸੇਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਪਿਕਾ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਸਪਰਮਟੋਜ਼ੋਆ ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਸਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ. ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਅਤੇ ਚੇਤੰਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ, ਜੇ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਸੇਨੂੰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਟਾਇਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸੇਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 39 ਅਤੇ 40)

ਮੁਨੀਸ਼ ਬਹਿਲ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਵੀਨ ਐਚ. ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਰਾਮ ਚੰਦ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ 6 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਨੀਅਪੀਲ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੇਨੂੰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302/376 (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ 'ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.1) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 5000 ਅਤੇ, ਟਾਈਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ

SONU v. STATU OF PUNJAB 755
(Rum ChunJ Ciiipiu. . li

302 ਐੱਫ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦਸ ਵਾਰ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 2000 ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 12 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ 2004 ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 12.00 ਵਜੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਦੀਪਿਕਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਝੁਲਸ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ. ਉੱਥੇ ਡਾਕਟਰ ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ (PW10) ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1 lovever. ਉਹ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ ਕੋਟ ਖਾਲਸਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. (ਪੀ.ਡਬਲਊ.7)। ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਡੀਸੇਪਿਕਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ (PW 10) ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਲਈ FxPF ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾਕਟਰ ਨੇ Hx.PF/1 ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਡੀਸੀਪੀਕਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਏਐਸਆਈ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਏਐਸਆਈ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਵਿਡੀਓ FxPG ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਡੀਸੀਪੀਕਾ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਟੇਵ 'ਤੇ ਚਾਹ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਕੰਮ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵੀ. ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੀਪਿਕਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਡੀਸੀਪੀਕਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(6) 15 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਡਾ. ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10) ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਦੀਪਿਕਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਪਾਈ ਗਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸਾਬਕਾ. ਪੌਲੀਕ ਵਿਕਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ PI 1/1. PI 1 ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। I lencec ASI ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW7) ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ Kx.PJ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਕੋਤ ਵਜੋਂ ਅੰਗੂਠੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। 18 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ 2004 ਦੀਪਿਕਾ ਨੇ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।

(7) ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ Fx.PI ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ

ਲਾਦਰ ਓਲ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਾਲੀ ਗਲੀ। ਇੰਦਰਪੁਰ। ਕੋਟ

ਖਾਲਸਾ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ 13 ਤੋਂ 14 ਸਾਲ ਦੱਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 12 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 12.00 ਵਜੇ ਜਾਂ 1.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ। ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਕੋਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ! ਅਤੇ ਸੋਨੂੰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਖਾਣਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਸੋਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਮਰਹੂਮ ਸੋਹਨ ਲਾਈ (ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਕੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਨੂੰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਖਾ ਲਈਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਕਾਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਵੀ ਖਾ ਲਈ ਸੀ। ਸੋਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਭਜਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦੀਪਿਕਾ ਨੇ ਚਾਹ ਬਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ 'ਚ ਦੁੱਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਚਾਹ ਚਾਰ ਗਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ, ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਹਿੰਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਸ਼ਕੀਲ ਨੇ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ। ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਨ ਵੱਢਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਕੰਨ ਵੱਢਦੇ ਸਮੇਂ ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਅਲਾਰਮ ਉਠਾਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਨੂੰ, ਸੋਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਜੀਜਾ ਵਿਜੇ ਨੇ ਟੈਪੂ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਵੀ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ।

(8) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਡਾਇਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 13 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੀਪਿਕਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਡਾਇਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਪੀਡੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਏਐਸਆਈ ਮਲੂਕ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਐਕਸ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਏਐਸਆਈ ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ, (ਪੀਡਬਲਯੂ 6) ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(9) ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀਡੀ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਉਮਰ 13 ਸਾਲ ਸੀ। 12 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰੁਟੀਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਖੋਖਾ ਸਥਿਤ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਖਾਣਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸੋਨੂੰ (ਦੋਸ਼ੀ), ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰਜਨੀ ਪੁੱਤਰੀ ਸ਼ੋਰੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਵਿਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰ ਖੋਹਣ ਲਈ ਖਾਣ ਲਈ ਗੋਲੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਚਾਹ ਵੀ ਪੀ ਲਈ ਸੀ। ਰੋਜ਼ੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਦੀਪਿਕਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਨੂੰ, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ

ਅਤੇ ਵੀ ਜੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਦੀਪਿਕਾ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਛਿੜਕ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 307/376 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਵਾਈ.) ਧਾਰਾ 302/376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਤਕਾਲੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਦੁਆਰਾ 16 ਅਗਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦਾ. 2004.

(11) ਆਈ., ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਬਣੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੋਨੂੰ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. 15 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰੇ। ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਸਲੇਟ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ ਸਿੰਘ ਵਿਜੇ ਅਤੇ ਰਜਨੀ ਨੂੰ 17 ਮਾਰਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਜੇਤਾ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302/376(2)(ਸੀ3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2005. ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(12) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 10 ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.

(13) PW1 isHC ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਏ.ਐਸ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ।

(14) PW2 ਰਿਸ਼ੀ ਰਾਮ ਹੈ। ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਿਸ ਨੇ 22 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਕੇਲ ਕੀਤੀ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਬੀ.ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ. ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ 2004 ਈ

(15) PW3 ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ 4 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਸੀ। 2004.

(16) ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.4 ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡੀਪੀਪੀਕਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ 12 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਬੇਟੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ।

ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਸੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 15 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੋਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਖਾਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਦ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਲਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਾਂਡੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸੋਨੂੰ, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਜੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਜਨੀ ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਾਹਰੋਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਨੂੰ, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ, ਝੂਠ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਛਿੜਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 17/18 ਫਰਵਰੀ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਤਾਬ ਨਾ ਝੱਲਦਿਆਂ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। 2004.

(1-7) PW5 ਰਾਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਤਨੀ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਵ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ 12 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ। 2004 ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਗਏ ਅਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਈ। 2004 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਜਾਂ 8.00 ਵਜੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਲੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਰਦ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ। ਦੇਸ਼ੀ ਰਜਨੀ ਨੇ ਵਿਜੇ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਜੇ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਛਿੜਕ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਦੀ ਉਮਰ 13 ਸਾਲ ਦੱਸੀ ਸੀ।

(18) PW6 ਦਾ ਏਐਸਆਈ ਸਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰਾਜਬੀਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ। 2004. Fx.RD. ਮੈਂ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਠੀਕ ਕਰੋ। ਆਰ.ਐਲ.ਆਈ.

(19) ਆਰਡਬਲਿਊ 7 ਦਾ ਏਐਸਆਈ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 12 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ। 2004. Hx.PG ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ 2004. ਉਸਨੇ ਦੀਪਿਕਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ), Fx.PJ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ, Hx.PK ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ।

SONU r. STATU OF PUNJAB 75')
(Ram Chuuul Gupta, ,!.)

(20) ਪੀ ਡਬਲਿਊ 8 ਡਾ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਲ ਹਨ। ਜੋ ਕਿ ਡਾ, ਪਰਮੇਦ ਕੁਮਾਰ ਗੋਕਲ ਦੇ ਨਾਲ। ਨੇ ਦੀਪਿਕਾ ਉਰਫ ਦੀਪੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਹੀਆਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧੀ 8 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ 2004. ਉਸਨੇ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਐਚ.ਐਕਸ.ਪੀ.ਆਈ. ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੈਪਟੀਸੀਮੀਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਮਸਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ bums ਦੀ ਹੱਦ 85% ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਦੋ ਯੋਨੀ ਸਵੈਬ ਅਤੇ ਦੋ ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਵੀ ਲਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਫਿਕਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।ਪੀ.ਐਮ. ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਸਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) P\V9 ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਸੇਨੂੰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(22) PW10 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਹਾਸਪਤਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਡਾ. ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 12 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। 2004 ਅਤੇ Fix.PI71 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਲੇ ਨੇ 5 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। 2004 ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ol'thc ਪੁਲਿਸ, Kx.PH.

(23) ਧਾਰਾ 3 13 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

(24) ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ।-... ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ! ਇਮਤਿਹਾਨ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਜਨੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੇਨੂੰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302/376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਲਟਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(25)) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ। ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(26) ਇਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਸਿਖਿਤ ਵਕੀਲ ਦਵਾਰਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਕਰਣ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 4) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਰੋਸ਼ਨੀ (PW5)। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ASI ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਕਰਣ ਇੱਕ ਟਿਊਟੋਰਡ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੋਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਝਗੜਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੋਨੂੰ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(27) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੋਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਕਮਰੇ 'ਚ ਵਾਰਦਾਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਬੀਰ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਜ਼ਨੀ ਦੀ ਭੈਣ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ASI ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW7) ਅਤੇ ਡਾ. ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ (PW10), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਕਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(28) ਹੁਣ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੱਕ. ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ (PW4) ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਮ ਰੋਸ਼ਨੀ (PW5) ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਂਦੀ ਹੋਈ। ਵਿਜੇ ਅਤੇ ਰਜ਼ਨੀ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 15 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ 4 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹੇ। 2004 ਜਦੋਂ ਸੰਸਕਰਣ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡੀ. ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੀਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਸਕਰਣ 12 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਰਾਜਬੀਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵੀ ਉਲਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭੈਣ-ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਥਾਤ. ਰਜ਼ਨੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। PInce, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਰਜਨੀ ਅਤੇ ਵਿਜੇ ਨੇ PW4 ਰਾਜਬੀਰ ਅਤੇ PW5 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰਕੇ। ਰਾਮ ਰੋਸ਼ਨੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾ ਤਾਂ PW 4 ਰਾਜਬੀਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ PW 5 Smt. ਰਾਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(29) ਮੈਂ ਘੱਟ ਸੀ.ਵੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਏ.ਐੱਸ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡੀਸੀਪਿਕਾ ਦੇ ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ! 15 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 7) ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਜੇ. ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ Dcepika lix.PJ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

(30) **ਜੈਸ਼ਰਕ ਅਨੰਤ ਖਾਂਡੇਕਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1)** ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਉਸੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਨਿਯਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਨੀਬੇਨ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 18 ਅਤੇ 19 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਘੋਸ਼ਣਾ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। Paniben (Smt.) (Supra) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 2007 (3) RCR (ਅਪਰਾਧਿਕ) 925: 2007 (4) RAJ 216: (2007) 10 SCC 168. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਨ੍ਹੇ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"(i) ਇੱਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦਾ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਤਾੜਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। | ਵੇਖੋ ਮੁਨੂ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ। (1976(3) SCC 104)।

(ii) ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ/ਸਟੀ ਸਟੇਟ ਆਫ ਯੂ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਾਗਰ ਯਾਦਵ

ਅਤੇ ਰਾਮਾਵਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ 1985 (1) RCR {ਅਪਰਾਧਿਕ} 600 (SC)

- (iii) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ! ਘੋਸ਼ਣਾ1 ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਟਿਊਸ਼ਨ, ਉਤਸਾਹਿਤ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। (ਦੇਖੋ ਕੇ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ। (1976 (3) SCC 6181.
- 5) ਜਿੱਥੇ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। [ਦੇਖੋ ਰਸ਼ੀਦ ਬੇਗ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ, (1974) (4) SCC 2641।
- (v) ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਉਸ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। [ਦੇਖੋ ਕਾਕੇ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐੱਮ.ਪੀ. ਦਾ ਰਾਜ (1981 Supp. SCC 251.
- (vi) ਇੱਕ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜੋ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤਾ ਹੈ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। [ਦੇਖੋ ਰਾਮ ਮਨੋਰਥ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ। (1981 (2) SCC 654J.
- (vii) ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਦੇਖੋ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸਲੇਟ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀਪਤੀ ਨਾਇਡੂ। (1980 Supp. SCC 455].
- (viii) ਕਰੁਲੀ. ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਥਨ ਦੀ ਕਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। [ਦੇਖੋ ਸੂਰਜਦਕੋ ਓੜਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ। (1980 Supp. SCC 769].
- (ix) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ ਅਤੇ ਚੇਤੰਨ ਸਲੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। [ਦੇਖੋ ਨਨਹਉ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਦਾ ਰਾਜ, (1988 Supp. SCC 152)]।

(x) ਜਿੱਥੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇਰੋਮ ਨੂੰ ਉਹ ਸੰਸਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਲਾਨਨਾਮੇ 'ਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। /ਦੇਖੋ ਸਟੈਲ ਆਫ ਯੂਪੀ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਮੋਹਨ, (1989 (3) SCC 390)1.

(xi) ਜਿੱਥੋਂ ਮਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਥਨ ਹਨ, ਉੱਥੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। /ਦੇਖੋ ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਗਹਿਨੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸਲੇਟ (1982 (1) SCC! 700) f1"

13. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਐਲਾਨਨਾਮਾ ਸਿਰਫ ਅਣ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਲੋੜੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਗੰਗੋਲਰੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਦਾ ਸਟੈਲ। ਗੋਵਰਧਨ ਰਾਓਜੀ ਗਲਟਾਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ। ਮੀਸਾਲਾ ਰੰਤਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਏਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰ)।

14. ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਲਪਨਾ, ਟਿਊਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਹੈ "

15. 1) ਪੀਵੀ ਕਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, (2) ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਲੋਨਾਬੀਐਲਸੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਨੀਬੇਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (3) ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ u1nder ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

(2) 2003 (3) RCR (CrL) 869

SONU v. STATU OF PUNJAB
(*Ram Cham! (iupla. J.)*)

76
4

(3) 1992 (3) RCR (CrL) 552 (SC)

'ਤੂੰ ਮੈਂ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹੁੰ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਿਥਰ ਟਿਊਸ਼ਨ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਤਾੜਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. Paniben ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ**, 1992(3) RCR (CrL.) 552 (SC): AIR 1992 SC 1817।

- (i) ਇੱਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦਾ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਤਾੜਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। [ਦੇਖੋ ਮੁੰਨਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ **ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ**। (1976(2) SCR 764J.
- (ii) ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਐਲਾਨਾਮਾ ਸੱਚ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ, [ਦੇਖੋ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ **ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਾਗਰ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਹੋਰ**, 1985 (1) RCR (CrL.) 600 (SC): AIR 1985 SC 416 ਅਤੇ ਰਾਮਾਵਤੀ ਦੇਵੀ **ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ**, AIR 1983 SC 164j
- (iii) 'ਫਲਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਟਿਊਸ਼ਨ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਾਇਰ ਡੈਸੀਡ ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪਛਾਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। | ਦੇਖੋ ਕੇ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ **ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ**, AIR 1976 SC 1994]।

(iv) ਜਿੱਥੇ ਮਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

- ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। [ਦੇਖੋ ਰਹੀਦ ਬੇਗ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (1974 (4) SCC 264],
- (v) ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। [ਦੇਖੋ ਕਾਕੇ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਏਆਈਆਰ 1982 ਐਸਸੀ 1021 ਦਾ ਰਾਜ],
- (vi) ਇੱਕ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। [ਦੇਖੋ ਰਾਮ ਮਨੋਰਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ, 1981 (2) SCC 654],
- (vii) ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਦੇਖੋ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀਪਤੀ ਨਾਇਡੂ, AIR 1981 SC 617]।
- (viii) ਬਰਾਬਰ, ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਥਨ ਦੀ ਕਮੀ ਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। [ਦੇਖੋ ਸੂਰਜਦੇਓ ਓਝਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, AIR 1979 SC 1505],
- (ix) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿੱਟ ਅਤੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। [ਦੇਖੋ ਨਨਹਾਉ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, AIR 1988 SC 912],
- (x) ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। [ਦੇਖੋ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਯੂ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, AIR 1989 SC 1519],
- (xi) ਜਿੱਥੇ ਮਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਥਨ ਹਨ, ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। [ਦੇਖੋ ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਗੰਗਾਰਾਮ ਗਹਿਨੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ AIR 1982 SC 839],
- (32) ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ASI ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW7) ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
- (33) ਪੀਵੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਰਨ ਦਾ

ਐਲਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਲਪਨਾ, ਟਿਊਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। 100% ਬੱਮ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਬਿਆਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(34) **ਲਕਸ਼ਮਣ ਬਠਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (4)** ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਵੇਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(35) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 15 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਊ.7) ਦੁਆਰਾ ਦੀਪਿਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾ. ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 10) ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾ: ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐਚ. ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ, ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਚ./1। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ 15 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡਾ. ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ 15 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ ਚੇਤੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਾ: ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.10) ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਕਿਉਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(36) PW7 ਦੇ ਏਐਸਆਈ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦੀਪਿਕਾ, ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਜੇ. ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ • (4) 2002 (4) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 149

ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ Ex.PJ/1 ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਜ਼ਿਰੂ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ ਸਾਬਕਾ ਪੀਜੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ

ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਏਐਸਆਈ ਨੇ ਦੀਪਿਕਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(37) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਜੇ. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਸਗੋਂ ਜੇਕਰ ਇਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਂਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਏਐਸਆਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ ਪੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਕਰਣ 12 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਸਫ਼ਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, **ਪੀ.ਵੀ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਪਿਕਾ, ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਜੇ. ਦਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ASI ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW7) ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(38) ਦੀਪਿਕਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਾਬਕਾ ਪੀਜੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਲਜ਼ਮ-ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਸੋਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੋਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਕੰਨ ਵੱਢਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਸੋਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਸੋਨੂੰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗੀ। ਚਾਹ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਪਰੋਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੋਨੂੰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

ਸੋਨੂੰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਲਜ਼ਮ ਹੈ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ ਨੂੰ ਅੱਗ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਹ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸੋਨੂੰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਟੇਵ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੰਨ ਵੱਢਣ ਦੀ ਗੁਹਾਰ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਗੋਲੀਆਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ

ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਦੀਪਿਕਾ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਅਤੇ ਸੋਨੂੰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੋਨੂੰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ

(39) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸੋਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਪਿਕਾ ਉੱਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੈਮੀਕਲ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਮ., ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਸਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਪਰਮਟੋਜ਼ੋਆ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.8 ਡਾ. ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਲ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈਮਨ ਨੂੰ ਡਾ. ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਲ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.8, ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੀ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਸਮੇਂ ਟੋਮ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾ. ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਲ, ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ।

(40) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੀਪਿਕਾ, ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਜੇ. ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਅਤੇ ਚੇਤੰਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸੋਨੂੰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਅੱਗ ਲਾਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਸੋਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(41) ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜ਼ਬ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।